

troer, at det er rigtigt at bestemme, at der bør ske Anmeldelse, naar en Mand er død eller sælger sin Gaard, og at det da paalægges Sogneforstanderstaberne at eftersee Visterne, saaledes at slige Feil ikke kunne blive begaaede. Som Exempel paa, hvilke Feiltagelser der i denne Henseende kan indtræffe, kan jeg fremdeles nævne Høifkolen i Hindholm. Denne Gaard eies egentlig af Institutbestyrer Stefensen, der vistnok har eiet den i 12—14 Aar; men den forrige Eier, som er Forvalter paa Gaarden, stod opført som Eier og Statteyder. Denne Feil blev ganske vist rettet, men jeg troer dog, at det vilde være hensigtsmæssigt, om der blev indført en saadan Bestemmelse, som jeg har nævnt. — Der staaer i Loven, at kun Valgberettigede, som boer i Communen, kunne vælges til Valgmænd. Med Hensyn til denne Bestemmelse opstaaer der ogsaa Banstelligheder, naar en Mand boer i to Communer; han kan da vælges paa begge Steder. Det forekommer mig, at vi bør drage Omsorg for at faae dette rettet og faae Bestemmelsen tydeliggjort, for at ikke en Mand skal betragtes som valgbar paa to Steder, hvad der dog ikke kan være Meningen. Man vilde saaledes let kunne tænke sig det Tilfælde, at en Mand, som boer her i Kjøbenhavn, kan købe eller leie sig en lille Eiendom ude paa Landet og reise derud en kort Tid, og saa er man strax i Vildere med, enten denne Mand boer paa Landet eller i Kjøbenhavn. — Da det, jeg vilde sige om Folkethingsvalgene, allerede er sagt af et Par allerede foregaaende Tale, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Indenrigsministeren: Blandt de Anfør, der ere reiste mod Lovkastet, er vistnok ingen af større Betydning end den, der er fremfat af flere allerede Landstingsmænd; at Lovkastet burde have foreslaaet en Omdeling af Folkethingsvalgekredsene. Saavidt jeg har bemærket, er man dog ikke gaaet videre end at foreslaae en deelviis Omdeling, hvorved de paatrængende Fordringer fra enkelte Kredse,

som nu føle sig forvrettede, kunde blive skyldestgjorte, hvormod man ikke har villet gaae ind paa en gennemgaaende Revision af Inddelingen i Folkethingskredse overhovedet. Den umiddelbare Følge af at gaae denne Vej vilde jo være den, at Tallet af Folkethingsmedlemmerne maatte forøges. Om der skulde være nogen særlig Opfordring dertil, maa jeg henvende sig; jeg for mit Vedkommende kan hverken ansee det for nødvendigt eller ønskeligt. Det forekommer mig, at, naar man overhovedet vil gaae ind paa denne Sag, saa maa man ogsaa paatage sig at gjøre hele Arbejdet fra 1849 om igjen; men jeg turde dog henvende sig til det allerede Landsting, om der nu i 1866 er større Opfordring til at revidere Fordelingen i Folkethingsvalgekredse, end der var i 1860 umiddelbart efter den sidste Folketælling, idet det er utvivlsomt, endog efter de Data, som den allerede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Bloug) opgav, at Misforholdet mellem 14,000 Vælgere i hver Kreds og Kjøbenhavns virkelige Befolkning var fuldt saa stort i 1860 som det nu er mellem 16,000 som Gjennemsnit for hver Folkethingskreds og Kjøbenhavns nuværende Befolkning. Jeg troer ikke, at der kan være nogen sær Opfordring til netop nu at komme ind paa Spørgsmaalet om en Omdeling af Folkethingsvalgekredse. Det forekommer mig indlysende, at dette er et af de Spørgsmaal, ved hvilke der ibetmindste vil være meget store Banstelligheder at overvinde for at opnaa Enighed i Thingene og mellem Thingene, og jeg turde henvende mig om det er det rette Tidspunkt at reise et saadant Spørgsmaal, naar man paa Grund af en Grundlovsforandring er nødt til at skulle enes om en dertil svarende Valglov. Jeg troer, at den meest praktiske Maade at tage denne Sag paa vilde være nu at vedtage denne Valglov, som man nødvendigviis skal have, med det Indhold, som vi alle nødvendigviis maae kunne enes om, ved nemlig at beholde de gjældende Bestemmelser for Folkethingsvalgene og etablere nye Bestemmelser for Landstingsvalgene, forsaavidt som den foran-